

BIELARUSKAJA KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)

Redakcyja adczyniena ad 9 hadz ran. da 6 hadz. wieč.

„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod — 10 zel., na paŭhoda — 5 zel., na 3 miesiacy — 3 zel., na 1 miesiac — 1 zel.

HAZETA WYCHODZIĆ 2 RAZY U TYDZIEŃ.

Cana abwiestak:

na 1-šaj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4-aj — 20 kroš. — za radek drobnaha druku ū wadnej paloscy

Pierad hałasawań-niem.

Stajom pierad mamentam wiali-zarnaha značeńnia! Narod sialanski, narod wiaskowy wybiraie swaich prad-staŭnikaŭ u najwyšejšyja zakonadaŭ-čyja ūstanowy polskaj Respubliki. Dzie tolki ū jakoj dziaŭstwie jość sa-praŭdy demokratyčny ład, dzie wyba-ry ūžo žyjaŭajucca znajomymi daloka-mu papieredniemu pakaleńniu, tam ja-ny prachodzić u narmalnych absta-winach, bo świedamaść hramadzkaja razam z ahulnaj aświetaj tam dawoli pašyрана i niama miesca na wybarny-ja nadużyćci. Jak-ža ū inšych warun-kach znachodziacca akcyja ū miežach ciapiersniaj Polšcy, na našych biela-ruska-litoŭskich ziemiach asabliwa. Tut wyniki wybaraŭ pieradusim zaležać ad taho, chto maje bolšuju armiju ahita-taraŭ dy jašče dobra płaťnych. Tut kožnaja nie bielaruskaja akcyja piera-dusim raźličaje na swajho najbolš wiernaha pryjaciela: na ciemnatu ma-saŭ. Na hetaj ciemnacie našy worahi chočuć budawać swoj dabrabyt i ūtrymliwać sučasny stan rečaŭ dla abiazdolenych. Kali pahladzieć, paslu-chać i pačytać ab ciapiersniaj wy-barach, to pieradusim kidajacca hetaj najbolš charaktarny mament: zdabyć hołas bielaruskaha sielanina biasstyd-nym widawočnym ašukanstwam, jako-mu moža paddacca tolki ciomny ča-lawiek, što nia wiedaje nawet chto jon.

Heta orhija ašukanstwa ū sučas-nych wybarach prybiraje formy na tol-ki ahidnyja, što na jaje wyjaŭleńnie nie chapaje sloŭ. Dla swajej pieramo-hi na wybarnym froncie ludzi puska-juć u chod samyja nizkija, samyja dzi-kija sposaby zmahańnia. Zabywajucca ūsialakija elementarnyja wymahańni čalawiečaj etyki, wyjaŭajucca samyja nizkija instynkty, a ūsio dzieła taho, kab ašukać niešwiadomaha, palityčna niašpiełaha hramadzianina.

Hetak naprykład kučka maskoŭ-skich niedabitkaŭ, kab praleści ū Sojm, choča pierakanać sialanskija prawa-słaŭnyja masy, što jany Rasiejcy i pa-winny addać swaje hałas im Maskal-am čornasociencam, kab jany pašla ū Sojmie pierad usim świetam raspinali-sia, što ū miežach Polšcy żywie sotni tysiać rasiejskaha sialanstwa i što nija-kich Bielarusaŭ ni ūkraincaŭ niama na świecie dy śmiajalisia ad duży z ciemnaty swaich wybarščykaŭ.

Wialikaju pomać u rusyfikacyi na-šaha kraju robiac Maskalam i Palaki z pad ściahu Biespartyjnaha Bloku, a znača z wiedama, zhody i bahasła-wienstwa samoha ūradu.

Na čas wybaraŭ pačala wycho-dzić ū Lunincy časopiś pad nazowam „Голос Полесья“. Sam fakt pajaŭleń-nia maskoŭskaj časopisi dla Bielu-saŭ na Palesi nia moža nia wyklikać

Sud nad „Hramadoj“

(Treci i čaćwiorty dzień procesy).

Praciah aktu abwinawačańnia.

„Hramada“ systematyčna imknu-łasja da apanawańnia ūsich bielu-ruskich kulturna-prašwietnych ustanowaŭ. Siabry jaje ūwajšli ū „Bielaruski Na-cyjanalny Kamitet“, „Tawarystwa Bie-laruskaj Skoly“, „Biel. Wydawieckaje Tawarystwa“, „Biel. Nawukowaje Ta-warystwa“, „Biel. Tawarystwa Poma-čy Achwiarom Wajny“, a tak-ža mieli ūpłyŭ na „Studenski Sajuz“ i „Wil. Biel. Himnaziju“.

„Hramada“, pry pomačy „Kam-samoła“, pačala wiaści ahitacyju ū wojsku, zbiraŭcy adnačasna ū me-tach špijonskich roznyja wajskowyja infarmacyi. Maładyja rekruty atrymli-wali instrukcyi, u jakich, miż inšym, hawaryłasja: „Nie dzieła taho jdzieš u wojska, kab służyć puzatym hiene-rałam i aficeram, a pa toje, kab na-wučycca metna stralać, kali budzie treba, u kapitalistych i buržujaŭ“.

U wa-ŭsich pačynaniach „Hra-mady“ šmat pamahaje bielaruskaja presa.

Swaju rabotu „Hramada“ wiaździe specyjalnaj systemaj. I tak: wiaździe ahitacyju prociŭ kamasacyi, zaklika-je da teroru suproć szkołaŭ i da ich baj-kotu, zaklika-je nie płaćcić padatkaŭ, zbira-je podpisy pad damahaniami amnestyi dla palityčnych wiaźniaŭ. Hetaj akcyjaj kiruje „Mižnarodny Sekretarjat“ u Waršawie, u jaki ūwa-chodziac: „Niezależnaja Chłopskaja Partija“, „Hramada“, „Wola Narodu“, „Chłopski Sajuz“, PPS — lawica, a tak-ža pradaŭniki „Niezależnaja So-cyjal. Partii Pracy“ i „Poalej Syjonu“. Pa zahadu sekretaryjatu ładziac jany mitynh i wuličnyja demanstracyi. Świedkam apošnich była Wilnia 8, 11 i 14 śnieжня 1926 h. Dźwie pieršyja demanstracyi ładziŭ Rak-Michajłoŭski, a treciaju — Wałošyn u časie pryjezdu anhielskaha kamunistyčnaha pa-sła Seferda.

U ciesnaj suwiaz i z hetaj halinaj pracy „Hramady“ byŭ „MOPR“ (Miž-narodnaja Arhanizacyja Pomačy Re-walucyjneram), jaki prysylaŭ hrošy na patreby wiaźniaŭ i aplatu adwa-kataŭ. Rewizyja ū Wilenskaha adwa-kata W. Rodziewiča pakazała, što ū hetaha adwakata adbyłasja narada, u jakoj prymali ūdział, miż inšymi, adwakaty Černichow i Mickiewič. U adw. Rodziewiča ūstanowlena byŭ

u duży Bielu-rusa abureńnia, adnak ka-li pračytać jak ahitatory z № 1 hłu-miaccia dzika nad našym narodom i jaho świataściami, to sapraŭdy, aź wieryć niachočycca, kab heta rabili ludzi ū jakich krywi pływieć niena-wiść da ūsiaho maskoŭskaha za sto z lišnim hadoŭ niawoli.

I kaho nia ūziać z našych pali-tyčnych pracuńnikaŭ, kožny padcho-dzie da našaha brata z prakanańniem, što praz narodnuju ciemnatu jon das-ca ašukać. Ale pryšoŭ mament kali Bielu-rusy pad Polščaj pawinny zdać ekzamien z swajej palityčnaj špiełasći. Staŭka na ciemnatu Bielu-rusa pa-winna być hetym razam bita. Ciapier ūžo nia hod 1922. Narod naš, nie

„ahulnaje biuro abarony“ i wyznačana dla abaroncaŭ taksa.

Dalej akt abwinawačańnia zsyła-jecca na manifestacyi ū Kosaŭskim pawiećcie, na sutyčku palicyi z mani-festantami ū Kosawie; zabita 6 čalawiek, na zabojskwa palicyjanta Iwaškiewiča, charakteryzuje dziejaść „Hramady“ ū Słonimskim, Dzišnienskim, Wialejskim, Lidzkim i inš. pa-wietach i ū kancy abwinawačaje: 1) ūsich abwinawačanych u tym, što jany ad 1926 h. da paławiny studnia 1927 h. brali ūdział u arhanizacyi pad nazowam „Bielaruskaja Sialanska-Rabotnickaja Hramada“, stworanaj z metaj dakanańnia zamachu na dzia-žaŭny ład Polšcy i na celaść jaje terytoryi, praz uwiadzieńnie dyktatury praletarjatu, sawieckaha ładu i adar-wańnie ad Polšcy pry pomačy aruž-naha paŭstańnia paŭnočna-ŭschodnich wajawodztwaŭ i pryłučeńnie ich da Sawietaŭ, pry hetym dla ździešnień-nia swaich metaŭ mieli składy aružža; 2) aprača hetaha, Taraškiewiča, Rak-Michajłoŭskaha, Wałošyna, Miatlu, Astroŭskaha, Bursewiča, Akinčyca i Snarkiewiča ū tym, što jany ū pra-ciahu 1925, 1926 i studnia mies. 1927 h., budučy polskimi hramadzianami, su-polna zabawiazalisia dać Sawietam aružnaju pomać u wypadku wajny;

3) S. Kulinoŭskaha — ū špijon-stwie i

4) Kazačonka, Kawalowa, Kawa-lewiča, i Karniłowiča — u zabojsk-twie tajnaha palicyjanta Iwaškiewiča.

Na hetym čytańnie aktu abwina-wačańnie zakončyłasja.

Nichto z abwinawačanych da wi-ny nie pryznaŭsia.

Staršynia Owsianko zapytaŭsia, ci abwinawačanyja chočuć dać ciapier jakija pajaśnieńni i pry hetym adzna-čyŭ, što chacia mohuć jany hawaryć pabielarunku, adnak, dzieła taho, što jość abaroncy nia razumiejučyja biela-ruskaj mowy, pažadana, kab hawaryli papolsku.

Taraškiewič zajawiŭ, što chacia jon i znaie polskuju mowu, budzie adnak hawaryć pabielarunku. Dalej zajawiŭ, što ū akcie abwinawačańnia jość šmat niedakładnaściaŭ, što „Hra-mada“ była partyjaj lehalnaj i praca-wała ū ramkach kanstytucyi.

Rak-Michajłoŭski pratestuje proci nazwańnia jaho „abrusicielam“ i „ka-munistym“.

(Dalej budzie.)

Chto za jaki numar hałasuje?

Na Nr 1 hałasujuć usie pol-skija asadniki, wojty, polskija wučycieli, čy-noŭniki, kniazi, hrafy, i pany.

Na Nr 2 hałasujuć polskija šo-winistyčnyja sacyjali-sty, jakija nia przy-najuć ūłasnaści na-wat na mały kuso-čak ziemli, nia zna-juć našaj wioski jnia lubiać Bielu-rusaŭ.

Na Nr 3 hałasujuć tyja samy-ja ašukancy wyzwa-lency, što hałasawali ū Sojmie, kab nadzia-lali našy ziemli ču-žym asadnikom.

Na Nr 4 buduć hałasawać tol-ki niewialičkaja čast-ka żydoŭ (Bund).

Na Nr 20 Hałasujuć maskoŭski-ja čornasociency, ja-kija z haściej chočuć zrabicca ū čužo-ja chacie haspadarami.

Na Nr 24 i 25 Hałasuje častka panoŭ, rožnyja ende-ki, šlachta, niekatary-ja polskija endeckija ksiandzy, ichnyja ku-charki, tercyjarki, de-wotki i ūsie tyja, što harać šalonaj niena-wiścij da ūsiaho bielaruskaha siar-miažnaha narodu.

Na ūsie inšyja numary ha-łasujuć ludzi, jakija nia wieda-juć, što ich hołas zmarnujec-ca, bo ūsie drobnyja hrupki rožnych palityčnych awantur-nikaŭ nie dastanuć ani adnaho mandatu.

Na № 18 hałasujuć usie Bielu-rusy, heta znača ūsie, što żywuć na našych ziemiach pad wiaskowaj sałamianaj strachoj, cierpieć niadolu, ździek, biež-ziamielle. Na hety numar hałasuje kožny česny syn swajej mnohapakutnaj bačkaŭščyny, bo na hetym numary stajać našy ludzi, što wyšli z narodu i bu-duć jaho baranić!

Nie hałasuje zusim kožny truceń i piačurnik, što siedzia-čy na piecy čakaje, aź niechta druhi dla jaho dobra zrobić!

Hałasujcie za № 18.

Uwaha!

Kali nia maješ drukawa-naha № 18—napišy jaho sam na čystaj biela-ja kartačcy!

Da wiedama našych čytačou.

Pišuć nam z wioskaŭ, što wiedamy Janka Stankiewiĉ, nia majučy nijakaha swajho aŭtorytetu, u swajej wybarnej ahitacyi z adnaho boku padšywajecca pad b. Hramadu, a z druhoha zakrywajecca imiam ks. Adama Stankiewiĉa, našaha prychilnika i siabry Centralnaha Kamitetu BChD.

Redakcyja wyjaśniaje i ścwiardźaje jašče raz, što padobnaje przykrywańnie swajej niahodnaj raboty imiam našaha słaŭnaha dziejača zjaŭlajecca tolki lišnim dokazam słaści Janki Stankiewiĉa, a tak-ža charakteryzuje Janku Stankiewiĉa jak maralna nizekaha čaławieka.

Redakcyja.

* * *

Ŭ pawietry čystym, jak kryształ
Dryžać bliskučyja pramieñni,
I sybrnaja irdzica dal,
Zijaje, byccam ũ zadumleñni

Na aksamitnym dywanie
Trawy i krasak šmatkalornych,
Rasa bryllantam milhanie,
Zaświecić na listkach uzornych

Spakoj nawokał i ũ cišy
Kałošsia šapacić maŭkliwa.
Spakojna, cicha na dušy
I molicca, ja čuju, niwa.

I ja malitwaj joj ũtaru
Krasie malusia ũ zachapleñni,
Malitwa - šopat jdzie ũ haru
Tudy, dzie zihaciać pramieñni.

A. Bartul.

Za kaho hałasawać?

(List z wioski).

Prybliżajucca wybary, dyk, ja choć i nie palityk i nia lublu ũ palityku miašacca, bo da hetaha ja zdajecca i nia zdalny, ale treba i mnie przyzadumacca za kaho hołas svoj addać. Pryznajusia, što kab nia tajnaje hałasawańnie, dyk dal-boh nie pajšoŭ hałasawać, bo wiedama, što ũsim nie dahodziš, a ja dziakuj Bohu z nikim drenna nia żywu i blizu ũsie majuć za čaławieka, nia hledziučy na roznicę nacyjanalnyja i palityčnyja, dyk dziakuj Bohu za heta, a pależ adkryta u palityku, dyk časam, adny ũmiašajuć u niešta, druhija ačerniać, dyk lepš mnie jak čaławieku spakojnamu i żyć spakojna.

Ale woś jość śmat takich, što u mianie pytajucca za jaki numer hałasawać, dyk woś mianie tak skazać hwałtam wyciahiwajuć wyskazać swaje prakanañni, dać paradu. Skazać, prapanawać adzin numer, dyk treba chacia—nie chacia druhi zhanic, katory idzie nam nie padarozie, a z druhoha boku sumleñnie prymušaie skazać praŭdu. Dyk wot pastanawiŭ ja na staronkach „B. Krynicy“ wykazać svoj pahlad na tyja numary, ab katorych u mianie pytalisia i chto z maimi pahladami zhodzicca, dyk niachaj hałasuje jak ja liču za słušna. Pierš napierš skažu, što ja jość świadamym Bielarusam i žadaju paprawy žyćcia i wychadu ũ ludzi bielaruskam pracou-nam narod, woś čamu nam i treba hałasawać na toj śpisak, katory-b staraŭsia našu dolu palepsyć.

Śpisak № 1 wiadzie ażyŭlenuju ahitacyju i wydajućy listoŭki pabielaruskim abiecywaje śmat čaho dla Bielarusau. Możliwe i možna było pawierć, kab śpisak № 1 nia byŭ ciapier pry ũładzie, a chiba nia treba hawaryć, što ciapierašni ũrad dla bielarskaha narodu daje i jakija da jaho adnosiny.

Praŭda, Marš. Piłsudskaha ja paważaju, bo heta niazwyčajny čaławiel, ale dzieła wyšej haworanych przyčyn i dzieła taho, što ũ śpisaku stajać takija asoby, jak wialiki abšarnik kniaź Radziwiłł i druhija ludzi duža niapieru-nia i nia našyja, usio-ż taki na № 1 hałasawać nia budu.

Ab № 24 i 25 (endeckija) chiba nia treba ũspaminać, bo raz jany nawat nia choćuć nazwać pa imiani Bielarusau, raz jany choćuć śmierci bielaruskam narod, dyk našamu sie-laninu, nať ũspaminać ab ich nia warta.

Ciapier hlanim na bielaruskija partyi, jakija zdajecca nadta dobra żyćać

biel. narodu, np. Janka Stankiewiĉ, ale čytajućy hazety lohka paznać, što heta jość choć i Bielarus ale škodnik dla Bielarusau. Nia wiedaju ja ci jon na służbie ũ kaho ci nie, ale raz robić padziel pamiż Bielarusau, pamiż hetych-ža samych pracounych, znaćć wysłużywajecca našym woraham, jakim zależyć, kab nas padzialić, a dzieła taho ja na hety śpisak nie budu addawać svoj hołas i druhim nia radžu.

Wystaŭlaje śpiski ũ niekatarych wybarnych wokruhach b. Hramada, ale (abminajućy druhije przyčyny) dzieła taho, što tam nia ma jednaści hałas hety buduć tolki zmarnawanymi. Astajecca nam spryjać Bloku Nac. Mienšaściaŭ, bo tam zhurtawana naj-bołš peŭnych Bielarusau, katoryja dziaržać jednaść i možam być peŭnymi, što jany buduć najlepš baranić našyje interesy. Dyk ja i radžu hałasawać na № 18.

Sielanin z Wialejskaha paw.

Wybarnyja sprawy.

Wybarny kalendar.

4 sakawika, hałasawańnie ũ Sojm.
7 sakawika. Pasiedźańnie Akružno-j Wybarnej Komisii dla ũstanaŭleńnia wynikaŭ wybaraŭ u Sojm.

11 sakawika, hałasawańnie ũ Senat.
14 sakawika — Pasiedźańnie Akružno-j Wybarnej Komisii dla ũstanaŭleńnia wynikaŭ wybaraŭ u Senat.

Dwacatka pawinna prawalicca. Kali pačytać wilenskiju čornasociennuju hazetu „Ŭrpo“, to bačym tam byccam Rasiejcy na našych ziemlach majuć wialiki pašpiech u wybarnej ahitacyi. Treba przyznać, što čornasocienna-manarchistyčnaja ahitacyja pašyryna nie na żarty, ale bielarskaje sialanstwa adusił maskoŭskuju buržuaznuju čornuju sotniu honić won. Niadaŭna ũ wioscy Niŭnikach zrabili čornasocienny mitynh u carkwie, bo widać uwažali heta za najbołš biašpiečnaje miesca, ale i tam ahitacyja bahača Pimanawa nie zahawaryła da sercaŭ słuhačou, bo bolšaść wyšaŭsy kazała, što „nam z Pimanawym nie padarozie“ i pastanawili hałasawać za № 18, bo tam kandydatami bielaruskija biednyja sialanie, robotniki i pracounyja intelihienty.

Lišni raz pierakanali. 26 lutaha ũ Alšeuščynie (Swian. p.) „śmiatanka“ ślachockaja zładziła svoj mitynh. Sabrałasia i našych nia mała. Aratar dakazwaŭ, što Radziwiłły z № 1 bolš daduć dla Bielarusau i što polskaja partyja najlepšaja. Hetych sloŭ było dawoli kab sialanstwu pierakanacca, što prysutnyja miarkujućyja hałasawać na № 18 stajać na dobrej darozie.

Čym nas worahi choćuć bić. Niekataryja čużackija ahitatory majuć przywyčku rabić nam zakid, što z nami iduć Žydy. Adnak bielaruskija sialanie ũ takich wypadkach razumna adkaz-wajuć, što raz robicca wybarny sajuz usich niapolskich narodaŭ, to nia možna niejki adzin narod wydzielać, przy-čym zaznačajuć, što tam, dzie żywuć pierawažna Bielarusy, Žydy stajać na śpisaku na dalokich miejscach. Tak naprykład u Swiancianskim wokruhu adw. Černichaŭ zajmaie aź 5 miesca.

HRAMADZIANIE!

Hałasujcie za № 18.

Z bielarskaha žyćcia.

Buduć sudzić ksiandza Stankiewiĉa. Šyroka wiedama bielarskaha dziejača b. pasła ks. Adama Stankiewiĉa sudowyja ũłady wyzywali na dapro-s z metaj paciahnieńnia da adkaz-naści pa 129 art. K. K. za pramowy na mitynhach z časaŭ kali jašče byŭ paslom.

Aryšt hr. Aniskowiĉa. U Hlyboki-m aryštawany staršynia wybarnaha kamitetu wosiemnastki hr. Aniskowiĉ Janka. Przyčyny aryštu niawiedamy.

Začwierdźańnie kanfiskataŭ. Akružny Sud u Wilni na pasiedźańni sesii haspadarčaj začwierdziŭ kanfiskaty nałožanyja administracyjnymi ũładami na nastupnyja časopisi: „Sialanskaja Niwa“ Nr. 15, „Bielarskaja Krynica“ Nr. 12 i „Prawasłaŭnaja Bielaruś“ Nr. 4.

Aŭtarski wiečar. U niadzielu ũ sali na wul. św. Anny 2, Bielarski Studenski Sajuz zładziŭ literaturny wiečar, u prahramu jakoha ũwajšli naj-nawiejšyja twory wilenskich bielarskich maładych paetaŭ. Z ustupnaj pramowaj wystupiŭ hr. M. Kościwicz, pasła čaho deklamawalisia wiersy Bartula, Wasilka, Tulejki i Šyryna.

Za redkimi wyniatkami wiersy byli dawoli ũdałymi. Niekataryja wiersy tracili śmat praz niawažnaje wykanań-nie. Ahułam-ža prysutnyja wyniašli wielmi dobre ũraźańnie i nadziej, što Studenski Sajuz padachwocić na-šych wilenskich paetaŭ čaściej ładzić padobnyja wiečary.

Spektakl u Rubiażewiĉach. Niadaŭna ũ m. Rubiażewiĉach Hurto-k Bielarskaha Instytutu Haspadarki i Kultury zładziŭ spektakl. Prahrama zładziłasia z dramy ũ 4-ch aktach Ha-lubka p. z. „Apošniaje spatkañnie“. Prysutnyja wielmi byli zadawoleny spektaklam i ihoj našych artystaŭ-amataraŭ. U ihy pryniali ũdział nas-tupnyja asoby: J. Tryhubowik, W. Piat-roŭskaja, S. Chopialeŭski, B. Ramej-ka, I. Piotroŭski, H. Karanieŭskaja, E. Piotroŭskaja, Z. Kuźmickaja, S. Mar-kočeŭskaja, K. Hajdukiewiĉ, J. Trys-bowicz, S. Kulikoŭski, M. Kakošyn, K. Kulikoŭski, K. Kadolka i inš.

Bielarusy ũ Litwie.

Kowienskija Bielarusy pryniali ũdział u światkawañni 10-ch uhođkaŭ niezalež-naści Litwy. 15 lutaha, jany zrabili schod i wyniašli pastanowu pasłać na drugi dzień przywitalnuju telehramu Prezy-dentu Respubliki i Staršyni Ministraŭ.

U jubilejny dzień adbyŭsia ũra-čysty schod čaści bielarskaj kowien-skaj kolonii, na jakim wystupili z da-kladami K. Dušeŭski, W. Barysowiĉ, A. Matač i inšyja.

K. Dušeŭski ũ swaim dakładzie adznačyŭ, što faktyčna dumka i imknieńnie litoŭskaha narodu da zwa-rotu swajej časowa strachanej niezalež-naści nie spynialisia praz usie stahodździ čużaziemnaha panawañnia, iskra niezaležnaści była prycisnuta, jana tleła časam ślabym ahońčykam, ale nia hasła. U 60-ch hodoch proš-łaha stahodździa imknieńnie da adra-džeñnia pačynaje ũsio bolš i bolš razharacca, pačynaje świacić usio šy-rej i šyrej hramadźianstwu i da pa-čatku dwaccataha stahodździa jano załunala jarkim i mahutnym poły-miam. Stała jasna ũžo tady, što ra-niej, ci paźniej narod litoŭski swajho dasiahnie. I 16-ha lutaha 1918 hođu—dasiahnuŭ. U hety dzień była apubli-kawana wola litoŭskaha narodu być wolnym i niezaležnym.

Dalej Dušeŭski aznajomiŭ słuha-čou z historyjaj Litwy za apošnja 10 hadoŭ i z tymi rezultaty, jakich da-siahnuŭ litoŭski narod ũwa usich ha-linach hramadzkaha, kulturnaha i pra-mysłowaha žyćcia. Trudna dapaścić, kab litoŭski narod dasiahnuŭ takoha raskwitu i dabrabytu biez niezalež-naści.

Nam Bielarusam hety dzień — kazaŭ Dušeŭski — zjaŭlajecca pad-wojna radasnym i ũračystym. My ra-dujemsia razam z bratnim nam litoŭ-skim narodom i ščyra witajem jaho. Jaho ũračystaść zjaŭlajecca i našaj ũračystaściu, bo ũ tym, što Litwa da-kazała ũsiamu świету prawa na svoj

niezaležny byt, u tym, što za 10 ha-doŭ istnawañnia Litwy nia tolki nie padupała, ale naadwarot akrepla, my čerpajem nowyja nadziei i siły dla našaha bielarskaha adradžeñnia.

Zakončyŭ svoj dakład Dušeŭski zwarotam da litoŭskaha narodu:

Narodzie Litoŭski, prymi našy ščyryja bielarskija przywitañni, wiedaj, što Ty dla nas tak-ža blizki, darahi i luby jak i tysiaču hadoŭ tamu nazad, wiedaj, što Twaje biedy nami adču-wajucca tak-ža baluča jak i našy i Twaje radaści napaŭniajuć radaściu i nas. Jak tysiaču hadoŭ tamu my byli raz-am z Toboj, tak i siañnia wa ũsich twaich imknieñniach my z Toboj.

Dalej mieŭ pramowu Wasil Bary-sowiĉ. Jon padzieliŭsia swaimi ũspa-minami ab supracounictwie z Litwi-nami za apošnich 10 hadoŭ, wyrażaŭ padziaku za dobryja adnosiny Litwinoŭ da Bielarusou. Painfarmawaŭ ab pra-cy byŭšaha ministerstwa bielarskich spraŭ u Litwie, dzie jon pracawaŭ z 1919 h. i bielarskich arhanizacyjaŭ u Litwie.

Anton Matač pračytaŭ dakład z historyi Litwy ad staradaŭnych časoŭ da siahoŭniašniaha dnia, adznačyŭszy ũsie etapy raźwićcia, upadku i adra-džeñnia dziaŭłaŭnaści Litoŭskaj.

A 11-aj hadzinie Bielarusy zakon-čyli svoj schod i wyšli na wulicu, kab žliccca z usim litoŭskim narodom i ra-zam z im, u jaho huščy, adświatkawać hety dzień.

Ab haspadarcy.

Wydoiwać karowu treba da sucha.

(Hladzi „Biel. Kryn.“ Nr. 14).

IV.

Pieršaje małako pry pačatku da-jennia treba zaŭsiady, zdoiwać stara-noj: na ziamlu, na hnoj, a nia ũ su-dzinu z dobrym astatnim małakom. Rabić hetak treba dzieła taho, što z nadworku ũ struki (ssaki) papadajuć zwyčajna drobnyja arhanizmy, mikro-by, jakija z pieršym małakom ũžo wy-doiwajucca. Kali-b hetyja wydojenyja mikroby ciapier dastalisia ũ małako, tam-by jany wielmi chutka razmnoży-lisia. A heta razmnažeñnie maje za saboj zaŭsiady žmieny ũ małace. Raz karysnyja, ale najčaściej škodnyja, psu-jućyja małako. Tamu treba zrabic usio, kab takija i im padobnyja mikro-by ũ małako nie dastalisia: hetak da-siahajecca bolšaj trywalaści, a znača i wartaści datyčnaha małaka. Na hetym kožnamu musić zaležać.

U mieru taho, jak zwyčajnym da-jeñniem małako što raz ubywaje, tre-ba przyhatawacca da ũspomnienaha masażu (wymańnia) wym'ja. Jak tolki ũžo małako nie ciače, treba da masażu prystupić nieadkladna i pra-wieści jaho chutka. Zwyčajny masaż Hegelunda składjecca z šaści asob-nych čaści: dźwie z ich datyčacca abiedźwiuch piarednich čwiortak wym'ja, dźwie — zadnich i dźwie — celaha wym'ja. Kožnuju z hetych šaści ča-ściej wymańnia treba trejcy za sa-boj paŭtaryć i pasła hetaha datyčnyja čwiortki wym'ja wydaic. Prawodzicca masaż u hetym paradku:

1. *Masaż piarednich čwiortak wym'ja* ci t. zw. *nacirańnie: biarecca* abodwa piarednija struki (ssaki) tak, kab možna było ciorci pa bakoch wym'ja wialikim palcam adnaje ruki ad-nu čwiortku wym'ja i čatyrnia apoš-nimi palcami druhoj ruki druhuju čwiortku wym'ja.

2. *Masaż zadnich čwiortak wym'ja*: wym'ja (zadnija čwiortki) biarecca ũ wierchniej čaści, ad ściohnaŭ, aba-ruć, pamiż šyroka ražłożanych da-lo-niaŭ, ściskajecca i zjaždźajecca ũniz aź da strukoŭ. Pry hetym palcy abiedźwiuch ruk zmykajucca tak, jak-by chacieli wym'ja skrabać (paznohci pry hetym musiać być *hładka* astry-žany).

3. *Druhi masaż piarednich čwiortak wym'ja*. Kožnaja čwiortka wyży-majecca abiedźwioma rukami. a) Le-waja čwiortka: *prawaja* ruka przyło-życca dałaniam na lewuju wonkawuju časć lewaj čwiortki, a *lewaja* ruka ad-wiernienym dałaniam (mały palec na wiersie, wialiki ad spodu) założycca miż piarednich čwiortak wym'ja tak, kab mahcy pasuwacca *napierad*, pry-

18

Hramadzianie! Nia pużajciesia niezakonnych pahrozaŭ i teroru z boku čużackich ahitatarau.

Hałasawańnie swabodnaje i tajnaje. Nichto nie adkazywa za hałasawańnie i nichto nia dawiedajecca, što 4 i 11 sakawika (marca) wy pałażyli ŭ kanwert svoj WOSIEMNACCATY (18) numar.

18

ciskajućy pry hetym datyčnuju (lewuj) čwiortku wym'ja na daloń ruki prawaj. Takoje nacirańnie, jak i kożnaje z usich šaści paŭtaryć treba trejčy. b) Taksama i z čwiortkaj prawaj. Pašla hetaha abiedźwie wyžmykanyja čwiorki wydoiwaŭucca.

4. *Druhi masaż zadnich čwiortak* prawodzicca taksama jak i pieršy masaż tych-ža čwiortak. Tolki taja różnica, što tut użo wym'ja biarecca i ściskajecca abaruć nie z bakoŭ a z-zadu.

5. *Masaż celaha wym'ja* prawodzicca pierš z adnej pałowaj a pašla z druhoj. Robicca heta tak, što pry masaży lewaj pałowaj wym'ja, heta pałowaj woźmicca abaruć miż razłożanymi 4-ch palcaŭ kożnaje ruki z wonkaj starany i abodwama wialikimi palcami ad siaredziny. Biarecca hetak wym'ja biespasieredna pad brucham ściskajecca i źjażdżajecca aź da strukoŭ. Paŭtorycca heta trejčy. Tojesamaje z pałowaj prawaj.

6. *Ściskańnie* wym'ja jość apošnim aktam wyžymańnia. Napadobliwaŭjecca pry hetym ssučaju cialo, kali użo nie ciače małako. Robicca tak: u dźwie ruki biarucca wolna dwa struki (pierš piarednija, pašla zadnija) i pašla hetymi rukami złożanymi bolšmieniś u kułak trejčy za saboj toŭkniecca wym'ja ŭwierch tak jak i robić u takich wypadkach ssučaju cialo. Pašla datyčnyja čwiorki wydoiwaŭucca. Z druhimi dźwiema čwiortkami toje samaje.

Z usiaho skazanaha widać, što masaży wym'ja majuć adnu metu: wym'ja dakładna i ŭwa ŭsich čaści nach wyžmykać, dy pašla kożnaha takoha wyžymańnia da sucha wydać. Tamu ŭreście nawat i nia waźna, kab hety masaż tolki tak adbywaŭsia, jak jon tut tolki što byŭ apisany. Waźna tolki toje, kab wym'ja było ŭwa ŭsiej swajej mlekatorčaj masie dakładna wyžmykana i wydajena. Bajacca pry hetym, što takija pačynańni z wym'jem buduć karowie baleć, nia treba: zdarowaje wym'ja pry sumlennym, choć i silnym wyžymańni baleć nia budzie. Što-ż datyčycca wym'ja chwarawitaha, dyk takim wyžymańniem chwaraje miejsca tolki chutčej znajdziecca i hetym samym z bolšaj nadziejaj u čas zalečycca.

Ad. Klimovič.

Biełarusie! Ci Ty ŭświedamiŭ i pierakanaŭ choć niekalki čaławiekaŭ, što na śpisiku wosiemnastki stajać našy ludzi, jakija buduć zmaŭhacca za svoj narod?

Kali nia spoŭniŭ hetaha swajho abawiazku — zrabi heta siahońnia, jašče nia pozna!

Z Polšcy.

Nowaja karnaja procedura. U chutkim čaście Rada Ministraŭ maje razhladać prajekt nowaj karnaj procedury. Pamiż inšym nowajja procedura pradbać, što abwinawačany użo padčas śledztwa moža damahacca wyjaśnieniam, u čym jaho abwinawač wajuć i jakija proci jaho sabrany dokazy. Pišmy i inšyja papiery, znajdzieńnyja padčas śledztwa, buduć mahčy pierahladać tolki prakuratar i Sud. Rewizyji buduć rabicca wyklučna dnio.

U Wařawie ŭ praciachu 1927 h. było 1611 wypadkaŭ samahubstwa, z jakich 283 zakončyliasia śmierciaj. Na ahulny lik wypadkaŭ — 801 datyčyć asob maładziej 16 hadoŭ. Samahubcaŭ mužčyn było 706.

— Kodyfikacyjnaja komisija apracawała prajekt žanimstwieńna prawa ŭ Polšcy. Nowy prajekt pradbać razwoj ŭ wypadkach „hramadzka kaničnych“. Spadziajucca, što jašče ŭ biahučym hodzie prajekt budzie razhladacca Sojmam.

Z zahranicy.

Italija. Italijanskaja rada ministraŭ začwierdziła nowy wybarny zakon, pawodle jakoha Wialikaja Fašystaŭskaja Rada z pasiarod 800 kandydataŭ z śpiskaŭ stanowych arhanizacyjaŭ wybiraje 400. Wybarščyk nia budzie użo hałasawać na swaich kandydataŭ, a tolki zajaŭić „tak“ abo „nie“ na fašystaŭski śpisak.

Sawiety. 23 lutaha na abšary ŭsiej Respubliki ŭračysta światkawali 10 ŭhodki istnawańnia čyrownaj armii. Centralny wykanaŭčy kamitet šmat asob abdaryŭ orderam „Čyrownaha Ściahu“.

— Prajekt razbrajeńnia wysłaŭ Litwinow u Sekretarjat Lihi Narodaŭ. Ahulnaje razbrajeńnie pawodle hetaha prajektu maje być zakončana ŭ praciachu 4 hadoŭ. U pieršym hodzie prawiałasia-b demobilizacija armii da 50 procentaŭ, zniščeńnie wajennych materyjalaŭ, skasawańnie ŭsich wajennych ustanowaŭ i zamiena wajennych aeraplanau i karabloŭ na handlowyja. Nastupnyja 3 hady razbrajeńnie zakončyliasia-b akančalna. Dla kontroli była-b Mižnarodnaja Komisija.

— Maskoŭski Kreml budzie zamieniany na muzej — tak pastanawiła Rada Narodnych Kamisaraŭ na apošnim pasiedžańni. Usie sawieckija ŭstanowy buduć pieraniesiany z Kremlu ŭ nowy budynak u centry Maskwy. Budynak adnak jašče nie zakončany.

— Sawiecki ŭrad wysyłać ŭ Ženewu B. Štajna ŭ roli nahladčyka ŭ naradach Kamitetu biespiečnaści, jakija pačnucca tam u chutkim čaście. Štajn adnak maje waźniejšaje paručeńnie, a mianoŭna: dačakać pryjezdu ŭ Ženewu Čemberlena i ŭznawić pamiż Anhlijaj i Sawietami pierahowory.

Ameryka. U Hawannie zakončyliasia ŭsieamerykanskaja konferencyja, jakaja apraca padpisańnia niekalkich rezalucyjaŭ, ničoha kankretnaha nie dała.

— U Nju-Jork na niamieckim parachodzie prywiazli z Sawietaŭ na 5 milijonaŭ dalaruŭ zołata, jakaje maje metu zabiaspiečyć sawiecki handlowy kredyt.

Estonija 23 lutaha światkawała 10-ja ŭhodki swajej niezaležnaści. Na heta wialikaje narodnaje świata z usich mieštaŭ i miastečak Estonii papryjaždźali ŭ stalicu delehacyi. Niekataraja dziaŭšawy — Polšča, Łatwija, Finlandyja, Litwa — prysłali swaich admyslowych pradstaŭnikoŭ. Światkawańnie adbyłasia wialmi ŭračysta. Niamieččyna, jakaja supolna z rasiejskimi manarchistami 10 hadoŭ tamu nazad praśledawała estonskich niezaležnikaŭ, udziełu ŭ światkawańni nia pryjmała. Z pryčyny swiata niezaležnaści abwieščana amnestyja 508 prastupnikam, a tak-ža źmienšana na paławinu kara šmat wiaźniam.

U Japonii adbylisia wybary ŭ parlament. Uradowaja partyja zdabyła 217 mandataŭ, a apazyцыja (liberały) — 218. Rabotniki atrymali tolki 8 mandataŭ. Majučiųch prawa hołasa było 13 milijonaŭ (u 1924 h. tolki 3 milijony).

Francyja. Wybary ŭ francuski parlament adbuducca 22 i 29 sakawika. Praca sučasnaŭ parlamentu zakončycca 15-ha sakawika.

Z Kraju.

Litoŭskaja škola. Pašla doŭhich starańniaŭ litoŭskaha tawarystwa „Rytas“, školnaja ŭlada zhadziłasia adkryć u wioscy Kunihiški, Swiancianskaha pawietu, adnaklasowuju litoŭskuju školu.

Lik biezrobotnych u Horadzienščynie ŭzros da 2089 čaławiek, u hetym rabotničau biez kwalifikacyi — 1091, budaŭlanach — 110, spażywieckaha promysłu — 279 i inš.

Z wybarnych pieśniaŭ.

Ni soltysy, jak warony,

Ni endeckija ambony,

Čornasociency ni „piasty“

Nia zmoħuć naš wosiemnasty.

Nie hladzi ty na pahrozu,

Nia bojsia doždžu, marozu

Ci u botach ci ŭ łapciach

Z wosiemnastkaj stań ŭ rukach.

Daj, brat, hołas na svoj numar,

Kab panom papsuci humar;

Kab żyli paludzku z nami,

Nia ličyli durakami.

Janka U.

Piśmo ŭ Redakcyju.

Paważany Hramadzianin

Redaktar!

Wietliwa prosim na staronkach Wašaj paważanaj časopisi „B. Krynicy“ źmiaścić hetaje piśmo:

Niekalki tydniaŭ tamu nazad adzin miascowy siabra „spadarowaj“ partyi zaprapanawaŭ nam padpisać piśmo zaadresawanaje ŭ redakcyju „B. Krynicy“ i druhija časopisi, zaklikajučaje da jednaści ŭsich Biełarusau prynamisia na čas wybaraŭ. My žadajućy jak najbeš dla biełaruskaha narodu i wiedajućy, što tolki ŭ jednaści i zholdzie jak na čas wybaraŭ, tak i zaŭsiody praca budzie najkaryśniejšaj, hety list padpisali, a ciapier čytajem u № 4 „Narodu“ swaje prožwiščy i źmiest piśma zusim nie taki, jaki my padpiswali, bo hazeta „Narod“ pierakładaje jaho zusim na svoj partyjny ład.

Uwažajućy ŭ hetym pastupku, jaki зробleny z padpisanyam nam piśmom nie imknieńni da jednaści, a naadwarot, my niżej padpisanyja zajaŭlam, što nam hołas sumleńnia kaža, kab proci takoj rabocie zaprasteŭstawać.

Spadziajomsia, što zachacieli-b uziać nazad swaje podpisy i druhija, jakich prožwiščy źmieščany ŭ pieradawicy № 4 „Narod“, ale nia mieli mahčymaści padpisać hety list.

Z pašanaj

Mikałaj Rydziel, Jan Šulup, Jazep Łukianowič, Antoš Hryškiewič, E. Cikota, Mikałaj Dudzin-ski, Hipolit Holak, J. Čartowič, Albin Čarka, Anton Čartowič.

Z Wilni.

Uhodki śmierci Basanowiča.

16 h. m. adnačasowa z dziesiatymi ŭhodkami Niezaležnaści Litwy prypali taksama pieršyja ŭhodki śmierci ś. p. dr. J. Basanowiča. Litoŭskaje hramadzianstwo nia chočućy zlučyć z saboj dwa roznarodnyja abchody, uhodki śmierci ś. p. d-ra Basanowiča abchodziła 22-ha h. m.

Žałoŭnaja akademija pamiaći

ś. p. D-ra Basanowiča. U pieršy dzień wialikaha postu Litoŭskaje Nawukowaje Tawarystwa ŭ sali „Apollo“ zładziła ŭračysta abchod pieršych uhodkaŭ śmierci žniamiantaha dziejača i litoŭskaha wučonaha ś. p. D-ra J. Basanowiča. Byŭ pračytany referat ab teoryi Basanowiča adnosna pachodžańnia litoŭskaha narodu, a tak-ža charaktarystyka i značeńnie pamiorša.

Kancertnuju častku akademii wupaŭniŭ chor, wučnioŭski arkiestr i śpieŭ solo b. artysta kowienskaj opery p. Aūdziejusa. Na akademii byli pradstaŭniki inšych narodaŭ.

Hetaha-ž dnia litoŭskija skaŭty na mahile ś. p. Basanowiča pałażyli splecieny imi wianok.

Akančalny razwał šulerni. Ad 1-ha sakawika pierastaje istnawać šulernia pad nazowam „Biełaruskaja Chatka“. Staršynia šulerni, dochtar Paulukiewič wystupiŭ z uradu swaich supalak i wyjaždźaje ŭ Nawahradčynu, dzie manicca wiaści dalej swaju dachodnuju „palityčnuju“ praco.

Staršynioi Narodnaj Rady, zamiest Paulukiewiča, naznačany ździacinieŭšy stary Todor Wiarnikoŭski.

Sud nad b. pasłom Šapialom.

Na dniach ŭ Akružnym Sudzie razhladaliŭsia sprawa A. Šapiela, abwinawačanaha ŭ tym, što jon, budućy ŭ sudowaj sali padčas adnahopalityčnaha procesu, kryčali: „Daloŭ fašystoŭski Sud“. Sud, pašla daprosu świadek, zasudziŭ Šapiela na 1 hod turmy.

18

18

18

18

18

18

DA NAS PISUĆ.

PIERAWYBARY SOŁTYSA.

W. Maciulani, Aśmianskaha pawietu. 10 studzienia h. h., przyjechał u nas wioskę zastupnik wojta, kab zabić pierawybary sołtysa, ale adrazu zajawił, što choć kab być stary, bo jon caławiek „zdolny” i zdalny. A nasz stary sołtys — štuka dobrawa! Zastupnik wojta jaho chwalił, bo jon nahawarywaje ludzi, kab hałasowali za śpisak № 1. Kożny raz, przychodzący z hminy, ciahnie z saboju nia mienś 3 funtaū hazet, listowak i 1-ych numaraū. Hety caławiek pakul nia był sołtysam, dyk był apošnim razawia-kaj i da troch nia ūmieł pieralić, a ciapier dyk tak stał zadzirać nos, bycam, jakaja wielmi ważnaja chwihura. Nia mohućy bolś ciarpieć hetaha taūkača, my jaho škinuli i wybrali druho. Był heta swoj caławiek, jaki ūsim nam padabaŭsia j peūna nie nasiū-by čużych hazetaū, cełaj torbaj u wioskę.

Dyk hetaha pan Starasta nie začwierdził, bo wiadoma: wojt i starasta što choć toje j robić, a nasz taūkač sołtys całuje im u ruki, kab jaho nia škinuli.

Dyk woś jakija ū nas paradački! Suprajdocha.

AD BE-BE ŪŽO ADWARAČYWAJUCCA.

Lyntupy, Swianciansk. paw. Kali ū miesiacu studni zjawiliŭsia pa našych wioskach ahitatory z № 1 dy pačali piając sałodka pieszki, my Bielarusy choć wielmi aściorożnyja da nieznamych, niejaka achwotna im wieryli, bo jany nia tolki nas nia čuralisia, ale dawali nam i listočki pa našamu napisanyja.

Prajšoū miesiac — šmat źmianilaŭsia. My dawiedaliŭsia, što na № 1 stajac wialikija pany, kniazi, hraby, asadniki, manarchy, żydy. Aprača taho ahitatory z № 1-ha nikomu nie dajuć razinucca, kab prađu skazać. Sypiac plakaty, adozwami i numarami jak śnieham, ale prađu ūsioż-taki nie zasypia.

Wyjaśniłasia ūrešcie, što jość u nas swoj bielaruski numer 18, dzie pastaŭleny našy ziemiaki — Bielarusy. Ciapier u hazecie čytajem, što kandydataŭ z № 18 i instruktoroŭ pačali aryštowywać. Ehe, dumajem sabie. My tut dahadaliŭsia ū čym sprawa i ad kazionnaha śpisačku № 1 našy plečyki pačali pawaračywacca. Dajšto da taho, što i adzin ahitatar z № 1 siedziały pry kiališačku, majmu susiedu mirhanuŭ wokam dy kaža: wy mianie słuchajcie, ale rabicie swajo. — My — kaža — heta biaz ciabie wiadajem. I prađu, što wiadajem!

Lyntupski.

AB „BE-BE” (№ 1).

Hmina Opeskaia, paw. Brasłaŭski. U № 14 „Biel. Krynicy” pisałasia ū korespondencyi z hminy Opeskaia, što najbolś ahitujuć Pepeesy (№ 2). Ale tam u № 14 nie pisałasia ab „Be-Be” (Bez. Blok supr. z uradem). A woś ciapier čaču ja heta napisać. Apošnimi časami najbolś tolki i čuwać pra hety blok, bo „pracujuć” miascowyja ahitatory (wojt, asadniki, wučyciali). Ciapier kożny wuhol, kożnaj chaty ū m. Opsie, pazaklejany adozwami na katorych jak kałoda namalawana stać „1” i jašče čyrwonaj chworbaj, kab lepś kidałasia ū woćy. Hetyja partyjnyja biespartyjnyki choć, kab my sialanie hałasowali ū dzień 4 i 11 sakawika na № 1. Panočki „biespartyjnyki”! Za waš № 1 ni adzin sialanin ci sialanka nia dać swoj hołas! My majem swoj № 18! I ūsie jak adzin budziem hałasować na № 18, za Blok Nacyjanalnych Mienś!

Čorny Waŭčok.

BAŁAMUCTWY PAŬLUKIEWIČA-WYCH HA-ČAKOŬ I ASADNIKAŬ U „HRAMADAŬSKAJ” SWITCY.

Lachawičy, Dnia 15 hetaha miesiaca ū miastečku našym ładziū Bielaruski Abjadnany Wybarny Kamitet Bloku Nacyjan, Mienś. schod.

Nie zwažajućy na toje, što nia było pradčasnych abwieŭtak i pamima pieraskod jakija staŭlaliŭsia z boku polskaha bloku „jedyński” (nastraŭyli pażarnikaŭ, kab nie dawali kluča ū salu pażarnikaŭ) i z boku inšych polskich lawicoŭcaŭ — schod zabił wielmi silnaje ūrażeńnia na naš dasiul tumaniany narod.

Taki entuzjazm i ūzbureńnia pakryŭdžanaj duży našaho narodu prajaŭlaŭsia, što saprađu słuchały adzywaliŭsia harača pajsci na kożnaje słowa, raskrywajućaje ich usie balački.

Pramoŭcy — staraliŭsia wyjaśnić, henyja rany na ciełe našaho siar-miażnaha narodu: *biednatu, ciemnatu, biezziamielle, hoład, ździeki, asadnic-twa i t. d.* Hetyja krywawyja balački padčas prošłych wybaraŭ abiacala dyj ciapier abiacaje lać, polskaja lawica, Wyzwaleńnie, P. P. S. i partyja chłopska — ale akazałasia, što zamiast wylać ich, balzamam, zdarowymi maściami šcyraje spahady — jany raskrywawili našyja rany horkim pialunom zdrady i ehoizmu.

Biednatu uzdwoili — ciahnami nałohami!

Ciemnatu pašyryli — adbirajućy rodnyja školy bielaruskija, jakich narod damahaŭsia.

Zamiast ziamli, ablitaje krywawym potam baćkoŭ našych, adrablajućych pańščynu — dali polskich asadnikaŭ — hultajoŭ, niaŭmiekaŭ i biaz-bożnikaŭ.

Hoład pabolšyli praz wurywańnie z pad nosa našym ludziom pracy, bo-ż swaich „antkaŭ” nahnali da nas u zarabotki.

Zamiast zapraŭdnaje apieki ūla-daŭ — nastali nam šowinistaŭ, čużych uradoŭcaŭ.

Dyk ničoŭha dziŭnaha, što kali siańnia našy rodnyja syny — šcyra bielaruskija dziejaćy — raskryli nam usiu prađu — dyk burlicca duša našych masaŭ narodnych dy lučycca z dumkami ich i padaje daloń zhody i rwiecca ū darohu z tymi, katoryja nas nia zdradzili i dasiul nia schodiać z prostaha narodnaha adradźenskaha ślach Bielaruskaha Abjadnanaha Bloku Narodn. Mienśaścicaŭ.

Ale worahi nia spiac. Jany prabujuć usiakich sposabaŭ, — chapajuca za astatniuju dosku ratunku — podstupu, kab nia ūtanuć u burliwych chwalach nakipiełaha hniewu našych narodnych huścaŭ. Pany i polskija šawinistyčnyja ūradoŭcy, baćacy, što posłuchu ū narodzie našym nia znajduć — dyk nasylajuć celyja chmary hancaŭkoŭ, bałamutaŭ, ahitaraŭ, kab choć z paru mandataŭ jašče ūpalawać na našych ciomnych i naiŭnych „Kresach”.

Woś jak jany spaŭniajuć swajo służbu.

Padčas pramowaŭ — na našym schodzie wielmi adbrechiwaliŭsia dwa awanturniki. Adzin z ich niejki Kawalski — prabawaŭ zakidać pradażnaść akazałasia, što jon sam był pradażnikam, bo jak spytali jaho na jaki jon numer radzić hałasować, dyk jon jak raz palcam pakazaŭ u nieba — na „jedyńku” — t. j. na cara asadnikaŭ na *samoha kniazia Radziwiła*.

Druhi znoŭ przykinuŭsia hramadaŭcam, pačaŭ zakidać našym zblokawanym partyjam, što jany jduć z niemcami — kapitalistami.

Ale jaho tak sama skora uspakoili, bo-ż kożny, na t i niawučany sialanin wiadaje, što i Niemcy, nia ūsie kapitalisty, što i ū ich jość biednyja ludzi, katoryja zmušany razam z nami baranicca prociŭ ździeku. Ale nasz chabrec jašče ūsio nia moŭa ūspakoicca. Dyk pačynaje pradstaŭnika našaha narodnaha bloku atakawać z druho boku. Zajhraŭ u hramadziŭskuju dudku, aby adno bać adchilić narod ad pramoŭcy schodu.

— „Čamu nia jšli z Hramadoju, — kryćyć — abo z Żydoŭskim Bundam.

— Jamu tut znoŭ stulili huby.

„Bo Hramada nia jšla z nami, ale z defenzywaju — Wojewódzkaha duś-huba — adkazaŭ jamu hrom sialanskich hałasoŭ.

— Bo nia choćam iŭci na čużym pawadku Maskoŭskim, abo Waršaŭskim, katory wiadzie nas na drennuju darohu.

My prociŭ Hramady nia wystupajem, tolki prociŭ niačasnych hramadaŭcaŭ, katoryja razbili ciapier daŭniejšuju Hramadu, — na try askolki, bo kożny z henych „dziejaćoŭ” chacieŭ stajac na pieršym miejscy ū śpisiku, bo kożnamu z ich chaciełasia mieć ciopły mandat.

— Dyk čamu-ż nia hałasujecie za Taraškiewiča, katory ū turmie za narod ciarpieć?

— Za Taraškiewiča — to budziem, ale ni za ciabie — adkazali jamu niekatoryja z prysutnych.

— Čto taki, i adkul? Ci znaješ Taraškiewiča? — spytaŭ jaho adzin z prysutnych.

— Ja asabista nia znaju...

— A ja był wučniem samoha-ż pała Taraškiewiča dyk lepšaje prawa maju ab im hawaryć, jak pan dabradzie.

— Nie padabajecca tabie prahrama, jakuju hłasić blok mienśaścicaŭ — dyk daj-ža swaju.

— Za kim ty jdzie?

— Ja ciapier nikomu nia wieru ni zakim nia jdu.

— Dyk budź-ža prakanany, što j tabie siańnia nichto nia wieryć, i za taboŭ nichto nia jdzie — pačuŭsia z hramady wyrazny adkaz.

— Adkul jon? pytajuć hałasy.

— Hramadzianie, — što wy jazyki mazolicie, uskryknuŭ niechta — to-ż asadnik z pad Żarabkowič, znajem tut jaho, jak abluplanaha kania.

— Dyk hnać jaho, čmuciciela — prawakatar! Bać u čyju świtku jon uwabraŭsia! Zahrymieŭ ceły schod.

A nad haławami zašapacieli zalaŭski razbiryja praz sialan plakaty i numarki *wosiennastki*... 18-ki.

Dy paniaŭliŭsia haračyja kliki — chaj żywie pracounaja — sialanskaja, abjadnanaja pad ściaham Bloku, Bielaruś!

Z takim uraŭniańniem woś my jechali sa schodu ū Lachawičach.

Braty — pačujcie jaho klić, dy z nami razam da urny!

Da wybarnaje urny z wosiennastkaju ū rukach!..

Nie zwažajma na bałamuctwy prawakataroŭ, dy na wializnyja pieraskody z Bloku kazionnaje „jedyński”! Chaj poznajuć woś worahi, što jany zma-hajuca z čwiordaj, zarhanizawanaj i świadomaj narodnaj masaj, a świet chaj hładzić na našu daśpiełaść polityčnuju, dy chaj hatowić nam naharodu miżnarodnaje sprawiadliwaść!

Lachawicki.

Naša pošta.

Prychilniku z-pad Kaścianiewi. Paradaŭ udzielił paćkaŭsy, pawodkolei. Dziakujem za dobryja słowy. Pasać Wam instruktora wybarnaha nia moŭam, bo našy instruktory što lepšyja — pad klučom.

Fr. Wojciechowi. Prośbu spoŭnim. Prabajcie da nas pisać u bielaruskaj mowie.

Nieadzinokamu. Drukawać waśaj karespondencyi nia moŭam, bo kanfiskujuć hazetu.

Kryckamu. Prośbu spoŭnim.

Janku Š. Hazeta Wam wysylajecca akuratna. Damahajciesia raśuća na poście. Dadatkowaja № 18 wysłam.

Biarozcy. Wieršy slabawatyja, nie nadrukujem. Achwotna budziem drukawać karespondencyi ab żyćci wiaskowym kala was.

F. Wiarbickamu. Na Waśu poštu przychodzie 48 numaraŭ „Biel. Krynicy”. Damahajciesia hazety i pierahladu padpiścykaŭ na Waśaj poście. Wysylajem akuratna.

M. Zawadzka, L. Stankiewicz, A. Jančeuśka, A. Buhlewič, M. Šymkowič, J. Karšun. Prośbu spoŭnim.

Miascowamu z-pad Wojstama. Listoŭ nie padpisanych dla wiadama Redakcyi praŭdziwym proŭwiščam — nie drukujem.

Atrymana ad: Mariso (Ameryka) 2 dal., ks. Čagłisa i Zeitungs - Vertieb za 10 zł., ks. Čarniaŭskaha Čarniaŭskaha Winc, Čarniaŭskaha Piotra, Tytuśa Stefana, Ziemskaha ūradu pa 8 zł., ks. Rudzisa, Hryboŭskaha Kaz, Markiewiča Kaz, ks. Filewiča, Niemienioka Wiklara, Kawaleŭskaha Jazepa, Sienkiewiča Albina po 5 zł., Śalachoŭskaha St, Salaka Paŭła, Gana Habr. Harusowiča, Wajawodzkaha ūradu ū Bielastoku, Česnoŭskaha Wikta po 3 zł. Roščenko Marja 2 zł. 30 hr. Ałochny Al., Łukašewiča, Kruka Jana, Habryla Jana, Pietrukianieca, Wołosewiča po 2 zł. Słoboniča Stan. i Kučyca po 1 zł.